

Kažipotni so postavljeni

Teško je najti prave besede, ki bi najpravilneje označile vse tisto, kar se je dogodilo pri nas v letošnjih petih mesecih. Res, izrečenih je bilo veliko besed, napisanih še več. Pa vendar je težko najti tiste besede, s katerimi bi na kratko, jedrnat, točno in vsestransko povedali vse tisto, kar je bilo rečeno in napisano, ne da bi zašli v ponavljanje, poenostavljanje, improvizacijo in natolcevanje. Toda nekaj besed je vendarle treba najti. Tu-le so:

Prvič: Nikoli v naši zgodovini nismo imeli burnejših pet mesecev kakor letos, ki so pravkar za nami, in nikoli nismo več in bolj opravili ene ali več zadev kakor v minulih 150 dneh (od 1. januarja do 31. maja). Pripravili smo na tisoče sestankov in sej osnovnih organizacij zveze komunistov, in to v vseh republikah, pokrajinah, občinah in delovnih organizacijah. Pripravili smo in končali šest republiških kongresov, dve pokrajinski konferenci in armadno konferenco ZK, pripravili in izpeljali smo zvezni kongres ZKJ. Sprejeli smo na tisoče občinskih statotov, več deset statotov krajevnih skupnosti in delovnih organizacij. Podpisanih je bilo na desetisoče samoupravnih sporazumov. Ustanovljenih je bilo skoraj prav toliko temeljnih organizacij združenega dela, sprejeli smo devet ustav (šest republiških, dve pokrajinski in zvezno). Izvolili smo armado delegacij, oblikovali smo nove skupščine, nove samoupravne organe, izvolili smo nova vodstva itd.

Niti za trenutek nismo obstali, pozabili na delo. Delali smo noč in dan. Brez oddiha. In mirne duše lahko rečemo, da smo naredili vse, kar smo morali narediti, četudi se zavedamo, da se pravo delo šele začinja. Zato je zadovoljstvo na mestu. Toliko bolj, ker smo delo končali ob spoznanju, da smo močnejši, ker smo premagali odpore iz preteklosti, da smo složnejši, ker smo našli nove sile in moči, da smo enotnejši, ker izhajamo iz starih spoznanj, ki so zasnovana na tem, da nam je samoupravljanje bistvo življenja doma, politika neuvrčenosti navzven. Ti dve izhodišči sta bili navzoči na vseh sestankih in sta vselej prevladovali. Zato tudi lahko rečemo, da smo močnejši, trdnjši, udarnejši.

Drugič: Iz vrste je spet nastala vrsta. Ne zastajamo. Gremo naprej. Včeraj smo korakali h kongresom, konferencam, sejam in sestankom ZK, k razpravam in dogovorom, k sprejemanju ustav, sporazumov, dogovorov, k volitvam. Danes korakamo k uresničevanju dogovorjenega, sporazumljenega, sprejetega, doganega. Prvi koraki so bili naporni, vendar so bili krajši. Ti drugi bodo daljši in bodo trajali dlje. Zato se moramo tudi organizirati, in to na vseh ravneh. Zavedati se moramo, da samo dejavnost posameznikov in vseh lahko obrodi sadove, zagotovi, da bodo tudi prihodnji koraki plodni, da korak ne bo prazen in delo jalovo.

Toda ali se vsi tega zavedamo? Mislimo, da se bolj ali manj vsi. Resda še ne gre brez iskanja, negotovosti, toda vse to je logično, ker ustvarjamo nekaj novega, česar svet nima, nekaj, kar ne bo samo naše, marveč kar bo jutri ali pojutrišnjem postalo last človeštva. Zato tudi morajo obstajati opravičila. Toda samo za danes in za jutri. Pojutrišnjem ne bo več pardona.

dogovori

GLASILO OBČINSKE KONFERENCE SZDL LJUBLJANA-CENTER

To poudarjamo zato, ker se tudi na naših tleh, v naši občini, čuti živahnost in pripravljenost, toda še so tudi sledovi starega in preživelega. To pa skupaj ne gre. Moramo se otresti starih pojmovanj in metod. To ne gre lahko. Zato velja več kakor doslej narediti za razlaganje tistega, kar je težko dojemljivo, odstranjevanje je treba odpore, trenja in vzroke. Ljudem velja pojasnjevati vsebino, dokazovati obliko, vlivati zaupanje v metodo dela. Drugače ne bo šlo. Mora pa.

Tretjič: Vse nas čakajo mnoge naloge. Komuniste, da uresničijo črko svojih dogovorov. Bilo pa jih je veliko. Spomnimo se: resolucije in stališča sedmega kongresa ZKS, nadalje resolucije iz govorov tovariša Tita na desetem kongresu. To ne sme ostati mrtva črka na papirju. Komunisti morajo narediti vse, da to oživi v tovarniških dvoranah, v stanovanjskih naseljih, v šolah, za trgovskimi in gostilniškimi pulci in povsod. Da pa bi to dosegli, morajo delati načrtno in znalsko. To tudi že delajo. Komite občinske konference ZK v naši občini že dalj časa pripravljajo akcijski načrt. Dobile ga bodo vse organizacije ZK. Prav tako tudi organizacije ZK pripravljajo svoje načrte. Tako da obstaja baza za vse prihodnje akcije. Samo vztrajati je treba. To pa je mogoče, ker vemo, kam gremo in kaj želimo. Zda ni razlogov za tavanje. Kažipotni so postavljeni.

Delovni kolektivi dosegajo rezultate, s katerimi smo lahko za zdaj zadovoljni. Toda to ni končni dosežek. Potrebno je še več, in to na vseh področjih. Izoblikovati je treba nove medsebojne odnose, ne se zadovoljiti samo z oblikami, ampak prek njih iskati tudi vsebino. Zdi se, da smo tu najlabilnejši. Zakaj? Teško je najti odgovor, ki ne bi potrjeval stare resnice: premalo je volje za takšne preobrazbe. Zato je takim treba reči: po kongresih in ustavah ni več prostora za vas med nami. Tudi v proizvodnji je treba delati več, tu so naloge jasne. Potrebna je dodatna vztrajnost. Vodilna mora biti aktivnost komunistov v gospodarstvu.

Tudi na terenu ne smemo mirovati. Ali vemo, kakšna je nova vloga krajevnih skupnosti? Kakšna je povezava med njo in šolo? Kaj nam daje interesna samoupravna skupnost? To so samo glavna vprašanja. Odgovori morajo biti kažipotni. Tehnično delo smo opravili. Čaka nas vsebinsko.

V današnji številki:

- Analiza volitev str. 2
- Seja konference SZDL Center str. 2
- Iz krajevnih skupnosti str. 4
- V pesem življenja str. 6—7
- Zavod s plemenito nalogo str. 7
- Kako s poletnimi počitnicami str. 8
- Aktivni mladih delavcev str. 10
- Kamen, ki povezuje str. 11
- S pesmijo čez hribe str. 12
- Raport navadnega občana: Etažijada str. 12

Deseti kongres ZKJ, kongres enotnosti in jasnih sklepov